

פרק רביעי פסחים שנהגו מקום

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

לט' א קיד' פכישת
אכם כל' כד ס'
ענין כן שוטיע' מורי'ה
וללה קפב' ה וופר' מה'
קיד' זילג' האלט' נורא'ה
פ'ם דב' מג'ן:
ט' ב' ב' מ' ס' כ'ל'
פוש'ת' אס' פ' ט' צ'ן'

אללה בני שער החורן ובו מלטדר
ונרכה צלג לו נאות לדרבי רבי
במת שלך נמייר כנין צל מיה וצל
לדרבר מזוזות סוח לו צל נסנא מנ
צנעם שף הס מילת בירית מורי:

אללה בני שעריך החורין ובו מלך
שבא אבענן עלי אמו. מימה
דעשת מוחלן (וכי קשוי): מומך מאה'ל
קרלט דבוי נויס נגנינס וויל'ג מנגן
צאנז עלא לאו שעוד לא מאיזו גל לאכלה
הטמורה איקירלו נאן לאטמאנו ננו וככל
המגר דלאכט קרי ליא נו לפ' צאנז
מלחתמו וויל' דקראי ליא נו לפ' סאסיה
נון נו כדולמיין ביט מוחלן וככל
דייך צאנז עלא לאו מואלע מאה'ל
סאסיהanno כוון נאן נאכטן ולען כמיב
העל עטס מהודסה ט'ה' לפ' סאסיה
גמי נאן לאטמאן עלא צערל בתפ' קרלט
כלע עט צאלר צאי שעריל:

ואיש תבונה ידלה מים עמוקים עצה כלכ
איש זה עולא ואיש התבונה ידלה והרבה בר
בר חנה ואני הור כמאן סכורה כי הא דאמר
ר' בנימין בר יפת אמר רבוי יהונן ^{טבראי} מברכין
על האור בן במווצאי שבת בין במווצאי יום
הכפורים וכן ^טעמא דבר מיתיבי אין מברכין
על האור אלא במווצאי שבת הויל ותחלת
בריתו הוא וכיוון שרואה מברך מיד רבוי
יהודה אומר סודין על הכותם ואמר רבוי
יהודים הלכה כרביה יהודה לא קשיא כאן באור
שבשת כאן באור היוזיא מן העצים וכן
האבנים תנין חרדא ^טאור היוזיא מן העצים וכן
האנבים מברכתי עליון וכמי חרדא אמר מברכתי

וועיט כוכנו דילגה. בזין מה שיא
חכיה: טעמך דער. וועג: צהוּר צהוּר
מולא לו גע האזען מעניך יוס' הקטב
סנור סיינט: צהוּר פירנץ מאכטיעס.

1. ג' קב"ג רשות דרכו
קיים מפעולן מאה:
משיל ח' ככ
2. בטחים קרים ותכל
וחילול ארץ ותכל
ומשלים עד עולם אתה
אלל: החולם צ ב'
3. קדש אנטש עד רבקה
ואקנבר שבון בני צ'
4. ויטש ה אלדרן ג'
בעוד נתקום והוא שם שם
את ואדם אשר ירע'

9. יערו שוטם כה
10. ואלה ניגען
ואיה וועה הו ענה
אשד פצע את הדם
במזרע ברוחו גו
ההרים לבענן אביה.
11. אלה יאליה שער
חריו ישיב הארץ לונן
ושבלג בעגן עגנון.

גלוין הש"ס

מוסך ריש'
דורשי החומרות. קדרס
ומטומטס כלטלוטס גמודא
ברכחות זין, שבא בענין
על אמר ווואלן ממנה
ענה. מלוך סטה ליטון
וינו. לאובנטין בוב קיסרין
ומנו דרביה. נס נמי קרי
צנור מלכל, דילגטום נמי שט' וער
לומת' ותבטים טש' וער
(ונזון גראן)

מן אמר רבי יצחק בר אבדימי להוציאו בינו ובנו ביתה ואורו רם נבראו בעבר שבת בין כת וחלוחות וכברו של משה תחת ופתחה הארץ של כלבונו אף הואר והפרד ר' ישאיה זה אמר אף הצבת הואר היה לא מאן עבד הוא לא לאי בריה לפטום ויקבענה כיוון הא לא ר' הא באור דגניהם אוור דירין דינゴם בערב שבת העולמים ואלו הן תורה ותשובה טמו של משה יולדו וכחיבם הרויים יולדו וכחיב' חשב ר' דחביב יוטע ה' אלהים גן ל תפחה כסא הכהן ובית קדשו מקדשנו טמו של משה מוש אמרי חלה הואר דנבריא אוור דידיה בעבר שבת אברוי י' בשפת אין לו בכירה לעולם כי חולעתם לא תמות עלא מפני מה לא נאמר כי הנחנים ואמר רבי אלעזר ע"פ נאמר י' יורא אלהים את כל שנבריא העולם ואור דידיה אותן בעבר שבת ולא נבריא ברירים על' במחשבה לבראות נציא שבת נתן הקב"ה רעה א שני אבנים י' וחתנן זו והוא וזה ויזא מהן פרד רבן שמונע י' והוא ענה אשר מצא את ענה פסל היה לפיך הביא וכחיב אלה בני צבעון ואיה לד ממנה ענה ודילמא תרי לבא לא אמרה ומנו שמו אל מלכיה לא אמרה ומנו רבא תנ רבן שעשרה דברים עז באר ומון וקשת הכתב שעמד בה משה ואליהו אה הרשעים ויש אמרים אף המזין ויש אמרים אף גובן

עליו לא קשיא כאן במוציאי שבת כאן במוציאי יום הכפורים רבי מפורן רבי חייא מכען ע"פ שרבו מפורן חור וסודרן על הכהן כהן במוציאי שבת איברי והוא תניא עשרה ד' השמשות אלו הן באבר וההמן וקשת כתב ומורה ומערה שעמד בו משה ואליהו פתיחת פי ההשדים את הרשעים רבי אבוי אמר משום אבוי אמר אומר משום אבוי אמר ע"ש ר' יוחנן ר' יוחנן אמר צבחא בעצמא מהתבערא וצבחא קמיין בידי שמות היא אמר ליה אפשר עישנה בריה בידי אדם היה לא קשיא תא באור דרי' בריה אמר צבחא אור דזיהן בערב שבת ואור והתניא ע"ש בערב דברים נבראו קודם שנבראו גון עד גזיהן וכסא הכבוד ובית המקדש ר' קני ואישת דרכו השוכנה דרכיה בטש'an אשר עד דכא והאמר שבו בני אדם גן ע"ש עד מוקם גהנים ר' כתיב כי ערך מאתחן בעדן מקדש ר' כתיב כסא בבוד מrome מושאן ר' כתיב ידי שמו לעולם לפני שם יונע קודם שנבראו העולם ואור דידיה בערב שבת והתניא ר' יוסי אמר אור שברא הקב"ה בע"ש שנאמר יוציאו וראו בפניהם האנשים הפויש ואשם לא תכבה ואור דידיה בנהה בריה דרכ' טוב בשני בשבת מפני שנבראו בו אור של שלא נאמר בו כי טוב חור וככלו בששי אשר עשה והנה טוב מאד אלא חלה קולה בשני בשבת ואור דידין במחשכה עליה ליבך עד מוציאי שבת רתניא ר' יוסי אמר שני ימי שבת ולא נבראו עד מוציאי שבת וכובשי באדם הראשון מעין דוגמא של מעלה ההם ויצא מהן אור והביא שתי בחמות והרכיב ז' בן גמליאל אומר פרד בימי ענה היה שנאמר הימים במודבר ידורשי חמורות היו אמורים פסול לעולם שנאמר אלה בני שער החור עונה אלא מלמד שבא צבען על אמו ור' ענה הוא אמר רבא אמינו מילתא דשבור אילא דאמרי אמר ר' פ' אמינו מילתא דשבור אמר קרא הוא ענה הוא ענה דמעיקרא נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו והכתב והלחות קברו של משה ומער פתיחת פי הארון ופתיחת פי הארץ לבב' אף מקהל של אחרן שקדיה ופרחה ויש אמר

עליה במחשבה להבראות בערב שבת ולא נברא עת
ושחקן זו בורא אתן אותו, והביא פון כוס ופון

ואנו מלהקם פולקיס פה נימי לנו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones